

Recién nacidas

Títol original: *Jeunes mères* (AKA: *Young Mothers*) **Direcció i guió:** Jean-Pierre Dardenne, Luc Dardenne **Països:** Bèlgica i França **Durada:** 105 min **Any:** 2025
Gènere: Drama **Interpretació:** Elsa Houben, Babette Verbeek, Janaina Halloy, Lucie Laruelle, Samia Hilmi... **Fotografia:** Benoît Dervaux **Distribuïdora:** Vertigo Films
Estrena a Espanya: 31/10/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en català

SINOPSI

La Jessica, la Perla, la Julie, l'Ariane i la Naïma viuen en un refugi per a mares joves. Són cinc adolescents que es van criar en circumstàncies difícils i lluiten per construir una vida millor per a elles i els seus fills. (FilmAffinity)

CRÍTICA

23/05/2025 - CANES 2025: Els belgues Luc i Jean-Pierre Dardenne passen el seu cinema al plural, mantenint la seva proximitat amb allò real, els seus determinismes i els centelleigs de llum

Des del 1999, quan *Rosetta* va ser guardonada amb la Palma d'Or i li va valer el premi a millor actriu a la ja difunta Emilie Dequenne, cadascun dels altres nou llargmetratges de **Luc i Jean-Pierre Dardenne** ha estat seleccionat per participar a la competició oficial del Festival de Canes. Com no podia ser d'una altra manera, **Recién nacidas**, que aporta una alenada d'aire fresc a la rica filmografia dels cineastes belgues, no és una excepció a aquesta extraordinària llista d'èxits pel·lícules.

La Jessica, la Perla, l'Ariane, la Julie i la Naïma (**Babette Verbeek, Lucie Laruelle, Janaina Halloy Fokan, Elsa Houben i Samia Hilmi**) són mares joves, tan joves que, de fet, encara conserven l'energia i les possibilitats de la infància, així com la capacitat de resistir-se al continu determinisme que plana sobre elles. Els camins de les protagonistes es creuen en una casa de maternitat, aquell espai protegit que constitueix tant un respir com un indult temporal, un lloc on un equip d'entregades i compromeses educadores i treballadores socials treballa per facilitar —si elles així ho desitgen— la creació d'un vincle entre totes aquelles joves que es converteixen en mares abans fins i tot d'haver deixat enrere la seva pròpia infància, amb nadons que acaben de néixer o estan a punt de fer-ho. Cadascuna avança pel seu propi camí i s'enfronta a les seves pròpies decisions singulars i desafiaments personals, si bé és cert que també es formen certs patrons: vincles conflictius —quan no inexistents— amb les seves pròpies mares, una por paralitzant a repetir els mateixos fracassos una vegada i una altra, que sovint s'hereta de generació en generació... La Jess, abandonada en néixer, es pregunta com podrà estimar el seu nadó si ella mai no va tenir una mare que l'estimés. La Perla, traumatitzada per l'alcoholisme matern, somia desesperadament amb una família normal, com la que la seva germana sembla haver aconseguit. L'Ariane se sent atrapada pels somnis d'una mare que vol creure que podrà aconseguir amb la seva neta allò que no va aconseguir amb la seva filla, i tot això mentre somia realitzar-se més enllà de la maternitat. La Julie, malgrat l'amor del Dylan, lluita contra dimonis interiors i addiccions. Finalment, la Naïma sembla haver trobat el seu camí i se sent preparada per emancipar-se i enfrontar-se al món exterior.

El cinema dels Dardenne, lluny d'un enfocament en primera persona, mai no resulta condescendent. Sense caure en fórmules, aconsegueixen acompanyar cadascuna de les seves protagonistes amb un sentit de l'el·lipsi que evita l'espectacularitat i les escenes ja massa vistes per centrar-se en la vida, amb tota la seva cruesa i trivialitat. És una vida sovint dura, que es mostra sense sensacionalisme, però també sense embuts. No sabem si la petita llum que la ficció ofereix a la Jess, la Perla, l'Ariane, la Julie i la Naïma resistirà a l'exèrcit d'ombres. Però durant el temps que dura la pel·lícula, hem viscut al seu costat, hem vist què les frena i l'energia que despleguen per alliberar-se de la fatalitat de la reproducció social que les amenaça, portades enlaire per les discretes abelles obreres de la casa de maternitat que, en un moment clau de les seves vides, els brinden els mitjans per exercir el seu lliure albir. Com un moment d'humanitat compartida.

Aurore Engelen - cineuropa.org